Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК · UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXVII. Ч. 130. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК. СУБОТА, 7-го ЧЕРВНЯ 1980 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. SATURDAY, JUNE 7, 1980 No. 130. VOL. LXXXVII.

КРАЙОВИЙ БРАТСЬКИЙ КОНҐРЕС ПРОГОЛОШУЄ „БРАТСЬКИЙ ТИЖДЕНЬ", ЗАКЛИКАЄ ДО ВІДЗНАЧЕННЯ „ДНЯ ПРАПОРА" 14-ГО ЧЕРВНЯ

Джерзі Сити, Н Дж. — Крайовий Конґрес Америки, який об'єднує 95 братерських союзів, включно з Українським Народним Союзом та іншими українськими союзами, проголошує традиційно тиждень від 8 до 14-го червня „Братерським Тижнем", кульмінацією відзначувань якого буде також традиційно влаштовуваний цим Конгресом та його членськими братськими союзами „День Прапора" в суботу, 14-го червня, — падають з Головної Канцелярії УНСоюзу.

В офіційному повідомленні про цей Тиждень і День, Крайовий Братський Конгрес заохочує понад десять мільйонів членів усіх братських союзів відзначити цей Тиждень і День відповідними цермоніями і, зокрема, демонстраціями своєї відданости американським ідеалам, що їх символізує „Давня Слава" — американський зоряно-смугастий прапор.

„Світові проблеми і кризи останнього року знову продемонстрували потребу для льояльности, патріотизму і тривких вартостей нашої вільної громадськости", — сказано в повідомленні. Конгрес рівночасно закликає свої членські братські союзи використати нагоду цього Тижня і Дня на те, щоб довести до відома загалу важливість і користі фратерналізму та багатьох громадських, культурних, харитативних та інших послуг, що їх виконують і дають цілій громаді братські союзи.

У повідомленні в дальшому сказано, що вже цілий ряд губернаторів стейтів та посадників міст зі свого боку офіціяльно проголосили „Братський Тиждень" та „День Прапора", закликаючи всіх мешканців своїх стейтів та міст відзначити їх відповідними церемоніями.

Говорячи про „День Прапора", пригадується його історію, вириту на камені біля школи у місцевості Фредонія у Вісконсині, яка звучить:

МІСЦЕ НАРОДЖЕННЯ ДНЯ ПРАПОРА. Тут у школі Стоні Гілл Бернард Джей Сіґранд, 19-літній учитель, і його студенти відбули перше визнане відзначення „Дня Народження Прапора" 14-го червня 1885-го року прапором, високим на десять інчів, із 38 зірками, що стояв у пляшці на столі учителя. Після тридцять і одного року громадської кампанії (в ориґіналі — „хрестоносного походу) д-ра Сіґранда, президент Вудро Вілсон 14-го червня 1916-го року проголосив крайове відзначення „Дня Прапора".

У проголошенні президентом Вілсоном „Дня Прапора" в 1917-му році сказано: „Цей прапор, який ми вшановуємо та під яким ми служимо, є емблемою нашої єдности, нашої могутности, нашого мислення і цілеспрямованости, як нації. Він не має жадного іншого характеру як той, який ми йому даємо з покоління в покоління. Вибір є наш".

Крайовий Братський Конгрес уже від багатьох років продовжує започатковане д-ром Сіґрандом вшанування американського прапора окремим святковим днем на закінчення Братського Тижня, що підкреслює патріотичний характер братських союзів крім багатьох їх інших послуг для своїх членів, своєї громади та народу і країни.

FRATERNAL WEEK AND FLAG DAY PROCLAMATION

WHEREAS, the fraternal benefit societies of America for many years have sponsored Fraternal Week as a means of informing the American people of the contributions to their heritage made by the fraternal benefit system; and

WHEREAS, cultural and spiritual values have long been recognized by fraternalists as worth preserving in a contemporary society; and

WHEREAS, fraternalists have undertaken the task to demonstrate their deep concern for deterioration of the family structures in America; and

WHEREAS, fratenalists with a long tradition of reverence for the ideals of patriotism, have promoted respect and recognition of the flag of our nation: now, therefore, be it

Resolved, that the seven days beginning Sunday, June 8, 1980, and ending on Saturday, June 14, 1980, be designated as FRATERNAL WEEK and that member societies, state fraternal congresses and the National Fraternal Congress of America (NFCA) encourage all of their members to make every effort to tell their fellow citizens about the philosophy, purposes and projects of the million fraternalists associated in the NFCA; and be it further

Resolved, that on June 14th, fraternalists throughout the United States be encouraged to highlight the birthday of the Stars and Stripes by organizing, promoting and conducting flag raising observances in cooperation with other civic groups, and be it further

Resolved, that this proclamation be sent to all member societies of the National Fraternal Congress of America and be communicated by them to their members

GERALDINE TOWNER,
president

ПРОГОЛОШЕННЯ БРАТСЬКОГО ТИЖНЯ І ДНЯ ПРАПОРА

ТОМУ, що братські допомогові товариства Америки від багатьох років допомагають влаштовувати Братський Тиждень як засіб інформації Американського народу про вклад братської допомогової системи в їх спадщину; і

ТОМУ, що фратерналісти давно визнали культурні і духові вартості за такі, що заслуговують на зберігання в сучасному суспільстві; і

ТОМУ, що фратерналісти взяли собі за завдання виявити їхню глибоку турботу розладом родинних структур в Америці; і

ТОМУ, що фратерналісти, мавши довгу традицію шанування ідеалів патріотизму, сприяли респектові і пошані для прапора нашої нації; отже тому нехай буде

ПОСТАНОВЛЕНО, що сім днів, починаючи з неділею, 8-го червня 1980 і кінчаючи в суботу, 14-го червня 1980, будуть призначені як БРАТСЬКИЙ ТИЖДЕНЬ та що членські товариства, стейтові братські конгреси і Крайовий Братський Конгрес Америки (КБКА) заохотять усіх своїх членів поробити всі зусилля, щоб сказати своїм співгромадянам про філософію, цілі і пляни десяти мільйонів фратерналістів, з'єднаних в КБКА; і нехай дальше буде

ПОСТАНОВЛЕНО, що в дні 14 червня фратерналісти в усіх З'єднаних Стейтах будуть заохочені відзначити народження Зірок і Смуг, організуючи, сприяючи і переводячи церемонії піднесення прапора у співпраці з іншими громадськими групами; і нехай дальше буде

ПОСТАНОВЛЕНО, що це проголошення буде переслане всім членським товариствам Крайового Братського Конгресу Америки та доведене ними до відома їхніх членів.

ДЖЕРАЛДІН ТОВНЕР,
президент

В Гарварді відбулися молитовні відправи

Кембрідж, Масс (ФКУ). — В п'ятницю, 30-го травня, в каплиці Гарвардського університету о. декан Петро Огірко просив у екуменічних молитвах Бога „За опікунів українського друкованого слова, за тих, хто зберігав і плекав українське друковане слово, хто ним дорожив, його боронив і за нього змагався".

Молитви провели душпастир Гарварду — о. Джефрі Кейс і українські священики — о. д-р Михайло Гринчишин, ЧНІ, з Вінніпегу, давній приятель Українського Гарварду; о. д-р Мелетій Войнар, ЧСВВ, з Ню Йорку, учасник наукових сесій ПКУС і частий гість Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету; протопресвітер о. Микола Невмержицький, настоятель УПЦеркви св. Андрія в Бостоні, і згаданий Бостонський український католицький душпастир, довголітній духовник ФКУ, о. Петро Огірко.

Серед зібраних на цій зворушливій відправі були: директор УНІГУ проф. О. Пріцак, співробітники УНІГУ, члени родини Б. Кравцева, проф. П. Маґочий, що якраз тепер очолив катедру історії України в Торонтонському університеті, представники української громади в Бостоні — голова Відділу УККА інж. К. Гусак і меценат ФКУ С. Сідлярчук, та екзекутивний директор ФКУ Б. Тарнавський з дружиною Анною.

Це релігійне зібрання відбулось у програмі святочного відзначення в Гарварді 400-річчя появи Острозької Біблії. Воно було початом серії подій і зібрань, які відбуватимуться в Гарварді протягом майбутнього цілого десятиріччя для відзначення тисячоліття християнства Руси-України.

Згадуючи в молитвах вдячности опікунів і доброчинців українського друкованого слова, середовище ФКУ радіє, що до цієї групи доброчинців прилучились у теперішні часи ще й визначні меценати Фонду Катедр Українознавства: бл. п. В. Юрковський і д-р Е. Омельський створили видавничі фонди, родина І. Бонка і родина бл. п. Т. Балка, Василь і Лідія Кий та О. Гладун — фонди української книжки, Йосиф і Анна Іванови фінансували видання Псалтиря з часів Руси-України, Ярослав і Ольга Дужі — видання „Походження Руси". Петро Яцик з Торонта, одим з найбільш видатних меценатів ФКУ, створив нерушиму фундацію для наукових дослідів з ділянки української бібліографії.

Помер Григорій Дацьків, кол. довголітній секретар 106-го Відділу УНС

Чікаґо, Ілл. — З Чікаґо наспіла до Головної Канцелярії УНСоюзу вістка, що там у неділю, 1-го червня ц.р., помер на 86-му році життя після довгої недуги Григорій Дацьків, колишній довголітній секретар 106-го Відділу УНСоюзу, Братства св. Николая в Чікаґо.

Покійний народився в селі Криве, Радехівського повіту в Західній Україні і прибув до ЗСА молодим юнаком ще перед Першою світовою війною. Негайно після приїзду включився в українське громадське та союзове життя, вступивши в члени УНСоюзу. Він був активним діячем УНСоюзу від самого приїзду до ЗСА та одним із піонерів УНСоюзу, який впродовж 40 років віддано працював на пості фінансового секретаря 106-го Відділу та приєднував сотні нових членів. Ввесь час він був теж діяльним в українському громадському та церковному житті, де між іншим належав до Комітету розбудови парохії св. Николая, зокрема її церкви, а тепер катедри, однієї із найкращих церков на терені ЗСА. Пост секретаря Відділу покинув кільканадцять років тому з причини затяжної недуги.

Тіло Покійного спочивало в похоронному заведенні Музиків, а в четвер, 5-го червня, відповадила його місцева союзова та ціла українська громада на вічний спочинок на цвинтар „Королева Неба" після похоронних відправ в катедрі св. Николая в Чікаґо.

Китайська католицька гієрархія обрала свого примаса

Пекін, Китай. — Тут закінчився дев'ятиденний синод Католицької Церкви Китаю. У синоді взяло участь біля 30 єпископів і 100 священиків. Синод обрав на голову єпископа Джінану, Зонґа Гуайде, однак без узгідненням з Ватиканом.

Після 30 років гонінь з боку китайського уряду і комуністичної партії Китайська влада дозволила відбути синод, який започаткував новий період у житті тієї Церкви. Обраний Примасом католиків у КНР, єпископ Зонг Гуайде, відправив у катедрі в Пекіні Архиєрейську Службу Божу латинською мовою.

Єпископ Зонг Гуайде належав до групи тих католицьких єпископів, які були підпор'ядкувалися комуністичному режимові і його навіть обрано на голову Асоціяції Католиків-Патріотів, яка діяла незалежно від Ватикану. Автономність Католицької Церкви в Китаю потвердив і останньо відбутий Синод.

У ПІВДЕННІЙ КОРЕЇ ЗАКРІПЛЮЄТЬСЯ ВІЙСЬКОВИЙ РЕЖИМ

Сеул, Південна Корея. — Останні масові заворушення у Сеулі, столиці Південної Кореї та в інших більших містах принесли зовсім інші наслідки, як ті, що їх сподівалися демонстранти. Замість загальної лібералізації, допущення до вирішньої ролі політичних партій, тощо, військовики фактично перебрали в свої руки керівництво країною.

Генерал-лейтенант Чон Ту Гван номінував 108 старшин, державних урядників і професорів до 14 підкомітетів у новій державній адміністрації. Тим підкомітетам підлягатимуть усі ділянки державного життя, внутрішні, закордонні справи, економіка, навіть судівництво. Підкомітети підпорядковані постійному комітетові, складеному з 30-ох осіб. У склад того комітету входить 13 генералів, найближчих співробітників генерала Чона, який є головою комітету. Формально той комітет мав би підлягати Комітетові національної безпеки, який очолює президент Чой Кю Гах, але в дійсності він є найвищим державним органом, який кермує всіми справами країни й дає доручення державному урядові.

Генерал Чон обсадив усі найвищі командні пости в збройних силах Південної Кореї своїми людьми. Для обсади різних постів генерал Чон підбирав у першу черґу молодших сташин і державних урядників. Після такої реорганізації на його доручення нова влада почала масово звільняти ув'язнених в останніх заворушеннях.

Основною пробою для нової системи буде співпраця між поодинокими підкомітетами й міністерствами, над якими ті підкомітети мають нагляд і дають їм доручення.

Р. Кларк має свої пляни щодо закладників

Теґран, Іран. — Під кінець конференції в Теґрані, яка за пляном теґранських правлячих чинників мала займатися „американською інтервенцією в Ірані протягом 27 років", усіх 300 учасників тієї конференції перевезено під будинок, у якому живе аятолла Хомейні. Хомейні виголосив до учасників конференції, які стояли внизу, політичну промову. Серед слухачів був також колишній генеральний прокуратор ЗСА, Ремзі Кларк, який передтим зреферував свої пляни.

Хомейні між іншим, заторкнув такі питання: американські санкції, розслід „американського втручання в унутрішні справи Ірану" та дальша доля закладників. На думку Хомейні, Іранові нема чого боятися санкцій, але зате ЗСА бояться, що розслід американського втручання в справи Ірану виявить його правдиве обличчя", а про закладників сказав він, що між ними були „шпигуни", а американська амбасада була їхнім „гніздом".

Р. Кларк повідомив про свої дальші пляни в справі Ірану і закладників. Він думає після повороту до ЗСА створити комісію „для розсліду американського втручання в справи Ірану", як цього вимагав від нього президент Ірану Бані-Садр. Для того, щоб дістати всі потрібні для того документи й свідчення він у потребі навіть „позве до суду" уряд ЗСА на підставі "Акту про свободу інформації". У своєму кінцевому виступі Кларк просив іранські урядові чинники звільнити 53-ох закладників.

Після зустрічі і вислухання промови Хомейні, яка своїм змістом була звернена проти ЗСА, а головно проти Президента ЗСА, якого Хомейні назвав „диким звіром", Кларк відбув 45-хвилинну розмову з Бані-Садром. Зміст тієї розмови не відомий.

В Америці

ПРЕЗИДЕНТ КАРТЕР, ТУРБУЮЧИСЬ справою державного бюджету на фіскальний 1980 рік, розмовляв у середу, 4-го червня ц. р., з головами бюджетного комітету в обидвох палатах Конгресу — сенатором Ернестом Ф. Голлінґсом, демократом з Південної Каролайни, і конгресменом Робертом Н. Джіяймо, демократом з Коннектикат. Після розмови з Президентом Джіяймо заявив, що Картер пропонував свої услуги, щоб зрушити з місця справу бюджету і його узгіднення між Сенатом і Конгресом, але „Голлінґс і я покищо не наблезились до цілі", — сказав Джіяймо. Конгрес, як відомо, відкинув більшістю голосів запроєктований бюджет всумі 613,3 більйона долярів, бо в ньому були зависокі суми призначені на військові цілі, а замало на соціяльні програми.

ТОРНАДА І ОПАДИ СИЛЬНО ПОШКОДИЛИ місто Ґренд Айленд у центральноку Колорадо, вбиваючи чотири особи. Числа поранених покищо не вдалося встановити, бо рятункові групи ще й тепер віднаходять тяжко і легко поранених серед руїн будинків. Торнада знищили 513 приватних будинків і 60 підприємств, а 450 мешканевих будиків і 15 бизнесових комплексів були значно пошкоджені. Президент Картер обіцяв для населення цього міста федеральну допомогу.

ДЕЯКІ ВИСОКІ РЕЧНИКІ ПЕНТАГОНУ переконані, що президент Картер, якщо виграє президентські вибори осінню цього року, звільнить з посту директора Центральної Розвідчої Служби (Сі-Ай-Ей) Стенфілда Тирнера. На їхню думку Тирнер не зумів наладнати співпраці ані зі своїми співробітниками, ані з керуючими військовиками.

В ОСТАННЬОМУ ЧАСІ ПОЯВИЛИСЬ ДВІ, заперечуючі одна одну інформації, про резиґнацію голови об'єднаних штабів ген. Дейвіда С. Джовнса з його посту, якщо у виборах осінню цього року перемогу здобуде республіканський кандидат Роналд Реґен. Сенатор Джессі А. Гелмс, республіканець з Північної Каролайни, довголітній критик ген. Джовнса, заявив кореспондентам, що Джовнс погодився зресиґнувати у випадку перемоги Реґена. Джовнс натомість категорично заперечив заяву сенатора Гелмса кажучи, що військовики на керівних становищах не виступали за чи проти номінатів на президента і не резиґнували під час зміни Адміністрації у Вашінґтоні.

• *УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА* •

КІНЦЕВИЙ ПОПИС ШКОЛИ КОБЗАРСЬКОГО МИСТЕЦТВА

Ню Йорк, Н.Й. — Школа Кобзарського Мистецтва влаштовує тут у середу, 11-го червня ц.р., о год. 7-ій вечора у великій залі Українського Народного Дому при 2-ій авеню закінчення шкільного року у якому візьмуть участь бандуристи усіх відділів та ансамблів під керівництвом Юліяна Китастого. Гостинно виступить на вечорі ансамбль бандуристів з Нюарку під керівництвом Володимира Юркевича. На закінчення — велика льотерія; вступ за добровільними датками.

ЗБІРКА НА СКВУ В ЦЕРКВАХ НЮ ЙОРКУ І ОКОЛИЦІ

Ню Йорк, Н. Й. — З канцелярії Комітету об'єднаних Українсько-Американських Організацій Ню Йорку (Відділ УККА), повідомляють, що цьогорічна збірка на СКВУ буде переведена в найближчу неділю, 8-го червня, під церквою св. Юра в Ню Йорку, в церкві Чесного Хреста в Асторії та в інших довколишніх церквах. Об'єднаний Комітет закликає українську громаду Великого Ню Йорку до щедрих пожертв.

ОБРАЗОТВОРЧА ВИСТАВКА С. ПЕТЕШ

Пассейк, Н. Дж. — В неділю, 8-го червня ц. р., від год. 8-ої рано до 6-ої вечора тут у шкільній залі напроти церкви св. Миколая можна буде оглянути образотворчу виставку мисткині Софії Петеш, що її організує 70-Відділ СУА.

МҐР О. ПИТЛЯР ДОПОВІДАТИМЕ В ІРВІНҐТОНІ

Ірвінґтон, Н. Дж. — В суботу, 7-го червня ц. р. о год. 7-ій вечора тут в Українському Народному Домі при 140 Проспект авеню доповідатиме мґр Орест Питляр на тему: „Жидівське питання в Україні". Доповідь організує 1-ий Відділ ООЧСУ із співучастю інших Організацій УВФ.

Сен. Кеннеді продовжуватеме боротьбу за номінацію

Вашінґтон. — Сенатор Едвард Кеннеді, який в останніх правиборах здобув значну перемогу у стейтах Ню Джерзі, Каліфорнії, Ню Мексіко, Ровд Айленді і Полудневій Дакоті, здобувши такими способами 372 додаткових делеґатів, зустрінувся у четвер, 5-го червня ц.р., з президентом Джіммі Картером і розмовляв з ним 45 хвилин приватно в Овальному бюрі. Після розмови Кеннеді заявив, що він далі продовжуватиме змагання за номінацію на президента на демократичній Конвенції, не зважаючи на те, що президент Картер вже здобув відповідну кількість делеґатів.

Кілька хвилин пізніше президент Картер заявив кореспондентам, що головною причиною неуступчивости сенатора Кеннеді є його вимога публічної дискусії над проблемами внутрішньої і зовнішнуьої політики ЗСА від чого Президент систематично відмовляється вже самого пчатку кампанії.

В тому самому дні й кандидат на президента Республіканської партії Роналд Реґен, який не має конкурента, зустрінувся з колишнім президентом Джералдом Фордом у Каліфорнії. Форд не тільки підтримуватиме у виборах Реґена, але вестиме у його користь відкриту кампанію.

Форд, зустрівшись опісля з кореспондентами заявив, що він у 90-хвилинній розмові не пропонував Реґенові жадних кандидатів на становище віцепрезидента, бо це є прероґатива кандидата на президента і на його думку, ніхто не повинен вмішуватись до цієї справи.

У світі

ЗГІДНО З ІНФОРМАЦІЯМИ З МІЖНАРОДНИХ джерел, які займаються студіями тероризму, головним тереном вишколу й бойового тренінґу інтернаціональних терористів є під сучасну пору Південний Ємен. У таборах в трьох місцевостях — Гавф, Мукалля і Аль Ґгейдга — 700 кубинських експертів разом з 1,500 совєтськими і 116 із Східньої Німеччини тренують терористів різних лівих напрямків з цілого світу. З огляду на те, що деякі групи тих терористів саме кінчать свої вишколи, а інші вже скінчили й збираються до виїзду, в міжнародних колах сподіваються значного зросту тероризму в недалекому майбутньому.

КОЛИШНІЙ ПРЕЗИДЕНТ ЗСА РІЧАРД НІКСОН заявив кільком особам, що Роналд Реґен, вигравши президентські вибори, найменує ген. Александра Гейґа, колишнього головного командуючого військами НАТО в Европі, державним секретарем.

ДО ТЕРОРИЗМУ, ЯКИЙ РОЗХИТУЄ СУСПІЛЬНЕ життя в Туреччині, долучається ще інше, не менше лихо: боротьба релігійних сект. В місті Корумі, де з огляду на неполадки й зудари різних груп, обов'язує цілковита заборона виходу на вулицю, магометани з секти сунів напали на доми магометан секти шіїтів. Це вже не перший цього роду зудар на терені Туреччини. Також в інших, арабських, країнах зростають такі зудари.

РЕЧНИКИ АМЕРИКАНСЬКОГО КОНСУЛЯТУ В Ізраїлі відвідали у в'язниці рабіна Меїра Кагане, якому ізраїльська прокуратура закидає участь в терористичних протиарабських акціях. Рабін Кагане, який очолює Жидівську Оборонну Ліґу, перебуває в ув'язненні вже місяць часу.

КИТАЙ ПІДПИСАВ НОВИЙ КОНТРАКТ з Канадою у справі закупу збіжжя. У цьому новому контракті Канада зобов'язується ще цього року продати Китаєві 1,27 мільйонів метричних тон пшениці. У відрізненні від дотеперішніх таких контрактів цим разом Китай зобов'язався платити готівкою, не зважаючи на те, що має він признаний канадськими чинниками кредит на закуп пшениці й може з нього користати.

У СХІДНЬОМУ БЕРЛІНІ ЗНАЙДЕНО ТІЛА міністра фінансів Зіґфріда Бема і його жінки Рути в їхньому мешканні. Комуністична поліція намагалася затаїти це вбивство. Коли ж, не зважаючи на це, воно стало відомим, поліція подала першу версію, що це припадок. Опісля діти подружжя Бемів подали до преси, що „смерть наступила наслідком трагічного випадку". Тепер стверджено, що спричинником смерти обидвох була Рута Бем, яка насамперед убила кількома пострілами свого чоловіка, а відтак наклала на себе руку.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper (SECD 530-420) published daily exept Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — $30.00, на півроку — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 50¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Відвідини Папи у Франції

Відвідини Папи Івана Павла II у Франції в днях 30-го травня до 2-го червня ц. р. є великою подією в історії зв'язків між Ватиканом і католиками у тій країні, бо це вперше від 1814 року, коли голова Католицької Церкви прибув на французьку землю.

Коли літак приземлився на летовищі в Парижі в сотках католицьких церков в столиці Франції та в навколишніх містах, дзвонили тисячі дзвонів в честь великого та достойного гостя. Багато католиків і не-католиків у Франції сподіваються, що ці відвідини не тільки привернуть більш прихильні відносини між Ватиканом та Францією взагалі, але також спричиняться до оживлення Католицької Церкви, яка поступово нидіє та маліє. Як відомо, одним із гасел великої французької революції у 1789 році був антиклерикалізм, тому що Католицька Церква була близько пов'язана з пануючою королівською династією, і по зліквідуванні монархії, ненависть республіканського правління повернула в бік Церкви. В 1814 р. Наполеон приказав ув'язнити Папу Пія УІІ за це, що він викляв французьких окупантів Ватикану та папських посілостей.

Французькі католики, знаючи вповні довготриваючі тертя між ними і Римом, очікували відвідин Папи із мішаними почуваннями. Перед своїм виїздом з Риму Папа, щоб заспокоїти французьких католиків, заявив, що він не приїжджає до Франції „в характері інспектора на перегляди своїх військ, але прибуде як батько, щоб познайомитися із своїми дітьми. У тому ж часі, Папа, виступивши у римському радіо та телевізії, заявив, що „Франція переходить тепер кризу віри", і його відвідини саме й мають на цілі піднесення католицького духа та оживлення Церкви у Франції. Вплив Католицької Церкви, у Франції, згідно французьких статистичних даних, безустанно спадає. Бо хоча майже 90 відсотків французького народу є хрищені в церкві, лиш 15 відсотків із них є практикуючими католиками. Священичі покликання є в катастрофальному стані: в 1978 році ледве 118 священиків висвячено в країні, людність якої нараховує 50 мільйонів, і яка зараховує себе до католицьких країн світу. В самому проводі французької ієрархії є значні впливи лівих кіл, як теж скрайньо правих консерватистів під проводом архиєпископа Марселя Лєфевра, якого Ватикан завісив у його священичих правах за непослух Апостольській Столиці.

В якій мірі папські відвідини у Франції причинятися до поправи стану католицизму, може показати найближче майбутнє. Покищо, в загальному, Папу прийняли скромно, без такого ентузіязму, з яким його вітали сотки тисяч вірних в інших країнах світу, що їх відвідував Папа від часу, коли він став головою Католицької Церкви.

Єдність — успіх, роз'єднання — невдача

У добре поінформованому і поважному тижневому журналі „ЮС Нюз енд Ворльд Ріпорт" з датою 2-го червня ц. р. появилася замітка під багатомовним і невтішним заголовком: „Республіканці єднаються, демократи роз'єднуються". У тій замітці передбачується, що республіканський кандидат Роналд Реґен, який досягнув уже магічної цифри 998 делеґатів, потрібних для отримання номінації на партійного кандидата на президента ЗСА, не матиме ніякого суперника, бо всі найповажніші суперники позрікаються в його користь: сенатор Бейкер, колишній губернатор Тексасу Конналі, колишній амбасадор в ОН Буш.

Тим часом у Демократичній партії президентові Джіммі Картерові погрожує боротьба на партійній конвенції, дарма що він теж уже недалекий від збуття потрібних для його офіційної номінації 1,666 делеґатів.

У названому американському журналі звертають увагу на дивне явище, що незгода закралася до партії, яка має і свого президента в Білому Домі і більшість в обох палатах Конгресу. І ця незгода не є видумкою партійних противників, бож не тільки демократичний сенатор Едвард Кеннеді заповідає перенесення виборчого суперництва на терен конвенції, але й такі видатні діячі Демократичної партії, як сенатори Генрі Джексон з стейту Вашінґтон та Мойніген з Ню Йорку і губернатор нюйоркського стейту Гю Кері — виступали з одвертою критикою президента Картера.

Це недобре явище, бож Демократична партія була завжди партією більшости американського народу і має за собою величезні заслуги в ділянці соціяльно-економічних реформ, має за собою вигри у двох світових війнах, дармащо має за собою і такий несвітлий історичний акт, як ялтинсько-потсдамський договір. У чому ж властива причина теперішньої незгоди у партії, яка повинна би одностайно підтримати кандидатуру свого президента на другу конвенцію, особливо тепер, коли на Америку впали великі лиха, спричинені і людьми і природою: „закладники" в Ірані, заворушення на Фльориді, вибух вулкану, наплив маси втікачів з Куби...

Американські пресові й телевізійні коментатори вказують на сутню причину ферменту в Демократичній партії: це, мовляв, наслідок невдач чотирилітнього урядування президента Картера. Це завжди так буває: коли є невдача, то люди дошукуються винуватців і бачать їх і там, де навіть їх немає. Президент Картер не винуватий, що ЗСА підтримали Іран за правління шаха, який був вірним союзником Америки також за попередніх президентів ЗСА, і Президент не винуватий, що в Ірані настала влада невідповідальних фанатиків, які допустились злочину ув'язнення цілого тамошнього американського дипломатичного корпусу. Президент не винуватий за афганську агресію Совєтського Союзу та не менше за стихійні природні катастрофи, які вдарили по Америці. Але історичною правдою також є, що він продовжував помилки свого республіканського президента Форда — у послаблюванні збройної сили ЗСА, що підірвало їх міжнародний авторитет. Реґен ще не переміг у виборах, але роз'єднання у Демократичній партії послаблює шанси президента Картера, який поруч з усіма неґативними рисами свого правління, перейде до історії, як перший президент, що заговорив про потребу людських прав у всьому світі.

І для нас, українців, наука: єдність дає запоруку, або бодай найкращий шанс успіху, а роз'єднання неминуче доводить до програ.

Я. Гайвас

РІЗНОВИД СУЧАСНОЇ РЕЦЕСІЇ

Господарська рецесія сама собою є такою проблемою, що завжди привертає увагу господарників. Тим більше сучасна рецесія, яка своїми причинами й проявами багато відбігає від попередніх.

Сучасну рецесію очікували й на неї розраховували, що вона стане... ліком на інше господарське лихо: інфляцію. Чи вона, рецесія, припинить, або значно обнизить інфляцію, то треба почекати. Бо навіть частина тих економістів, які твердо запевняли, що рецесія є хоча болючим, але найуспішнішим засобом для боротьби з інфляцією, починає думати йнакше.

Сучасна рецесія у першу чергу особлива тим, що її заповідали багато разів, знаходили господарські показники і треба було переставлятися. Тепер же остаточно вона таки є. Вже декілька місяців підряд показники падають ділянка за ділянкою, впрочім і без них „голим оком" видно її об'яви. Тільки ж як її причини, так і цілий ряд її виявів інші, як були передтим.

Причини рецесій

За 35 років від Другої світової війни було чотири більші рецесії: 1948-49, 1953-54, 1957-68, 1974-1975. Кожна з тих рецесій мала інші причини, а через те і її перебіг був інший. Рецесію 1948-49 викликало стримання величезних воєнних замовлень, припинення магазинування в господарці після корейської війни та колосальне обниження федеральних видатків, рецесію 1957-58 в основному викликало нормальне для вільної економіки „перегріття", а 1974-75 вона прийшла наслідком закінчення війни у В'єтнамі й з тих причин, які завжди діють у такій ситуації.

Зовсім інакше з теперішньою рецесією. Економісти загально стверджують „іншість" її походження. Одначе вони далеко не одноззгідні, в чому та „іншість" полягає. Наприклад, прихильники монетарної школи бачать в основі всіх економічних ставань здебільшого грошові й кредитові передумови. На їхню думку: дешевий гріш — дорогий гріш, тісний кредит — вільний кредит, зростаючий обіг грошей — щільна контроля грошового обороту — це ключ до господарських явищ. Знову прихильники інших економічних напрямків бачать ті причини в клясичній площині попиту — продажі; ще інші в загальних умовах світового господарства; не бракує й таких, які вважають, що господарська рецесія, навіть великі кризи — це автоматичний цикл, який приходить „бо прийти мусить". Є й такі, що причину усіх недоліків, а тим самим і господарських рецесій бачать у недоліках соціо-економічної системи, в її структурі. Не бракує ще й інших теорій про причини господарського ритму, підйому-спаду.

У сучасній рецесії багато з тих чинників відіграли якусь більшу, чи меншу ролю. Але до них дійшов ще один, який власне і став головною причиною рецесії. А ним є поважне ослаблення фінансової спроможности масового консумента, його закупної сили. Масовий консумент за останніх декілька років зубожів, інфляційні процеси, яких аж ніяк не змогли наздігнати ніякі підвишки заробітних платень, змушують його до обмежень, до яких він не звик, ані не передбачував. Сьогодні консумент не кермується тим, що він хотів би набути, а тим, що він може набути, на що його стати. Він купує мінімум, без якого не може обійтися.

Консумент шукає рятунку

Останні роки перед рецесією були роками небувалої ощадности масового споживача. І з цієї причини він тепер не має ніяких, або має дуже мало фінансових резерв. Ощадності в ЗСА впали до трьох відсотків заробітної платні. Це тривало декілька років. І коли тепер той масовий споживач опинився в обличчі теперішніх цін зі своїми нормальними заробітками і без заощадженого фінансового підґрунтя, він нагло побачив, що дотепер він жив „зависоко" та що його спроможності значно слабші, як він привик. Він, очевидно, кидається до ощаджування, бо це на майбутнє для нього захист у інших важких ситуаціях. Це ощаджування ще не таке високе, але воно вже є, воно зростає. І воно разом з ослабленою купівною силою стримує його від закупів, обмежуючи до найконечнішого.

Дотепер господарка майже кожної одиниці в ЗСА і кожної родини була оперта на прямо необмеженому кредиті. З пригамуванням того кредитового лібералізму масовий споживач ще більше обмежив свої апетити.

На початку тієї рецесії загальні голоси майже згідні в тому, що вона буде лагідною й короткотривалою. Останніми тижнями, маючи більше даних до диспозиції, господарники заговорили про те, що воно буде глибшою й гострішою, як можна було сподіватися. Останньо заговорив про це предсідник Ради Господарських Дорадників при президентові Картерові Чарлз Шолц. Він ствердив на конференції економістів в Гат Спрінґ, Вірджінія, що спад господарських показників у квітні був багато гостріший, як було сподівано, а число безробітних зросло більше, як передбачалося. В квітні протягом одного місяця число безробітних зросло з 6,2 відсотка до 7, що є найбільшим зростом безробітних у такому

(Закінчення на стор. 3)

Ф. Любинецька

УКРАЇНСЬКЕ ШКІЛЬНИЦТВО В ОБЛИЧЧІ ТРЬОХ ПОКОЛІНЬ

(1)

У крутіжі чудних світових подій, у плетиві дивних українських ускладнень неначе не на місці стає говорити про наші українські справи. А однак говорити треба. Життя бо не стоїть на місці, а просувається швидко вперед, може й швидше як проходило воно 20-30 років тому. З пливом життя приходить багато змін.

Найважливішою із тих змін це те, що в осередку українського активного життя стало нове покоління — діти еміґрантів 50-ти років, а поволі починають активізуватися вже й ці наймолодші, які народилися в Америці. Обидва ці покоління внесли не одно нове у ці наші установи, які вони сприйняли від дідів і батьків та в них законтивізувалися, деякі із тих установ вони відкинули.

Однією з таких установ — це наше шкільництво: цілоденне і суботнє, яке протривало до сьогодні, зцентралізоване і запрограмоване (чи не найкраще із усього етнічного шкільництва) з відповідним центральним завершенням.

Розглядаючи його з перспективи 30 років, треба вирізнити в ньому три етапи: школи еміґрантів, школи дітей еміґрантів, школи внуків еміґрантів. Розглядатимемо його на основі співпраці у ньому родинного дому, бо родинний дім і школа — це ці дві основні клітини неодмінно зі собою тісно пов'язані у шкільництві взагалі.

Початки шкіл українознавства

Треба ствердити, що суботнє українське шкільництво спонтанно виникло по Другій світовій війні, а цілоденне католицьке шкільництво „зукраїнізувалось" під впливом внутрішніх спонук тодішніх батьків, які найшовшись у чужому оточенні, хотіли закріпити за своїми дітьми їхнє національне „Я", яке могло бути послаблене, коли ці діти найшлись на неукраїнській території і в неукраїнському оточенні. У таких умовах тільки українська культура і українська мова, плекана в родинних домах, в українській школі, в молодіжних організаціях, в українських установах, могли заступити нормальні умови наростання національної свідомости на своїй рідній території, в своєму рідному оточенні, в своїй духовій атмосфері.

У цьому періоді все наше шкільництво, а особливо суботнє вміщалось в побут та організаційну і психічну структуру тодішнього українського суспільства. Батьшкільних дітей мешкали сукупно, і в тій же околиці була й українська школа. Вдома і в українській суботній школі була одна українська мова, життя батьків і дітей проходило в одній і тій же самій українській настанові, наснаженій українською культурою, українським побутом і українською традицією. Діти добре володіли українською мовою, живучи вповні українською духовністю дома, продовжували її як щось зовсім зрозуміле і в школі. Такий стан тривав приблизно до половини 60-их років.

Друга фаза

Приблизно в тому часі ли помітними в нашому суспільстві вже деякі зміни, які мали вплив і на наше шкільництво. а) Діти еміґрантів, покінчивши школи і одержавши кращі праці, почали виходити із сукупности українських поселень Одні замешкували на окраїнах великих міст, інші виїжджали до інших місцевостей у зв'язку з працею. б) Став спадати приріст населення. в) Заіснували мішані подружжя, а у зв'язку з тим вихід з українського середовища. г) Деякі батьки-українці, навіть ті, які колись були учнями українознавчих шкіл, почали вдома щораз більше вмішувати у розговірну українську мову англійські слова, а то й переходити на англійську мову, мовляв, тому, що легше їм в тій мові висловлюватися, або тому, як казали, — не хочуть витворювати прірви між собою і своїми дітьми, які щораз то більше ставали англомовними.

І хоча ще досить багато з них посилало і посилають своїх дітей до українських шкіл, то роблять це під впливом незаспокоєного ще почуття обов'язку супроти своїх предків, або прямо підо впливом натиску свідомого українського оточення, з якого вони не вийшли і виходити не хочуть.

Всі ці чинники мали вплив і на френквенцію в українських школах, які чисельно почали підупадати.

Роки пізніше

Кілька років пізніше прийшли до українських шкіл вже діти внуків еміґрантів по Другій світовій війні, тобто діти батьків, народжених вже в Америці.

Вищезгадані проблеми, які почали наростати на другому етапі, продовжуються і сьогодні з тим однак, що появились вони ще у згущеному насиленні. До цього долучується ще акутна мовна проблема. Багато із цих батьків не володіють так дуже добре українською мовою, як колись володіли їхні батьки, а тим більше не володіють українською мовою сьогоднішні учні українських чи українознавчих шкіл, навіть з таких домів, у яких розговірною мовою є ще мова українська, або напів українська. А що вже говорити про дітей, у яких розговірна мова дома є англійська?

(Продовження буде)

Із совєтського калейдоскопу

• Пресове совєтське агентство ТАСС інформує, що Совєтський Союз починає здійснювати „односторонне скорочення своїх військ в Центральній Европі", про що заявив генеральний секретар ЦК КПСС, голова Президії Верховної Ради СССР Л. Брежнєв. Це, мовляв, з метою — „досягнення воєнної розрядки на европейському континенті".

Отже, щоб „слово сталося ділом" у травні відтягнено з Німецької Демократичної Республіки групу совєтських танкових частин і підрозділів із танками. Але... хоча як совєтський уряд „горить" бажанням „воєнної розрядки" в Европі, то ці військові частини не дуже то далеко відійдуть, — бо як повідомляє ТАСС, — вони будуть розміщені в европейських районах Радянського Союзу, а це правдоподібно в... Чехо-Словаччині, Польщі чи Західній Україні, щоб стояти „на сторожі миру".

• У Совєтському Союзі бувають різної „масти" герої, от, для прикладу — одні з них це „Герої Соціялістичної Праці", а недавно в Черкаській області встановлено іншу чудасію — „перехідні призи Героїв" — це в нагороду за найкращий надій молока. Інший знову колгосп... уславився тим, що в минулому році — став „володарем призу ім. І. Потяги", за це, що зібрав найбільше буряків. Во виду цього т. зв. академіка — філологи в Совєтському Союзі повинні б додуматися до цього, щоб внести особливе пояснення, що за соцреалістичним" порядком речі властиво означає слово герой...

• Останньо у Житомирі та околиці поширилася спекуляція не тільки різним товаром, але й... квітами. У це встрянув начальник управління внутрішніх справ — і висловивши догану міліції, що не справляється, у боротьбі із розкраденням державної власности „запорядив „спеціяльні заняття", на яких міліціянти навчатимуть як треба реаґувати на спекулянство, а також видав наказ, щоб у Житомирі і довколишніх містах переводити „рейд-перевірки" на спекулянтів. Крім цього, щоб не допустити до нелеґального продажу квітів, що їх ясно не вистачає, щоб закупити без „чорного ринку", головний інженер республіканського управління зеленого будівництва і комплексного благоустрою заплянував збільшити оранжерійну площу. Бож, хоча, мовляв, нахваляється совєтський уряд, у „Країні Рад всього хватіт", а квітів таки не „хватіт"...

З НАШИХ БУДНІВ

ДОБРИЙ ДУХ

Коли в пізню вечірню пору, в холодний, дощовий, або сльотливий час, уже по всіх телевізійних програмах і радіокомунікатах, несподівано й раптово задзеленчав дзвінок біля вхідної брами — тоді письменник-гуморист, висуваючи носа з-під теплої ковдри, мовив подратованим голосом:

— А то кого лихо носить у таку пізню пору?

— А ви хіба здогадуєтесь? — питав господар дому напівзаснулого гумориста, — який поволі видужував — „приходив до себе", після кількамісячного перебування в лікарні. — Ви хіба мусіли б серцем відчути, що це ваш добрий дух, ваш ангел хоронитель із редакції „Нашого Життя". Оце вона, пані Уляна, напевне в цій хвилині важко двигає по сходах для вас ліки з аптеки, чи переписані на редакційній машинці ваші „геніяльні" твори, або й свіжого, ще теплого медяника, спеченого спеціяльно для вас котроюсь з милосердних жон українських і здепонованого в редакції.

І справді через п'ять мінут з'явилася у дверях „санаторії" так добре знайома і так близька нашому гумористові постать редакторки „Нашого Життя", обвантажена „вухатими" торбами, що пригинали її аж до землі і руки надривали, а в котрих густо-часто приміщувались не лише ліки чи переписані його „геніяльні" твори і солодкі дарунки милосердних жон давнтавнських, але й інші харчові продукти, як молоко, хліб, усякі „джуси" тощо.

— Для нашої пані Лясі, — говорив ні-то глумливо, ні-то співчутливо пан господар, — так само, як для американського листоноші, не існують ні дощ, ані сніг, ані град, ні всяка завір'юха... Вона виконує свій обов'язок доброї самаритянки, не зважаючи на погоду чи негоду! А чи ви, молодий чоловіче, хоча заслужили собі на таку посвяту й вияви добросердешности?

— Не знаю, не знаю, — здвигнув худими раменами під ковдрою виздоровенець. — Але знаю одне, що в наші часи таких обов'язкових листонош, як пані Ляся, в Америці вже немає... Інколи і в найкращу погоду, вони, ці листоноші, заліниві, щоб принести вам у понеділок ваше число „Свободи", надруковане ще в п'ятницю минулого тижня.

...Який жаль, що так в житті складається, що й навіть добрим духам приходиться бути звістунами поганих новин!

Так одного разу, потелефонувала пані Уляна письменникові - гумористові, вже тоді, коли він був „на еміграції" у Філядельфії, і зажуреним голосом передала йому вістку, що до його „старої хати" при 44-

(Закінчення на стор. 3)

Д-р Іван Олексишин

ВУЛКАНІЗМ, ЙОГО ПРИЧИНИ Й НАСЛІДКИ

(І)

Відновлення вулканічної діяльности вулкану св. Олени (Mt. St. Helens, 9,671 футів) в стейті Вашінґтон, розташованого на західньому побережжі Тихого (Великого) океану, в сусідстві канадської провінції Британська Колюмбія, є причиною до написання цієї статті.

Слово вулканізм означає сукупність різних процесів, зумовлених внутрішніми чинниками внутрі Землі, які спричинюють розломи в земній корі, крізь які магма, себто розтоплені скелі й різні гази, включно з водяною парою, піднімаються цими щілинами вгору аж до поверхні Землі. До головних чинників, які спричинюють вулканізм на Землі, належать: а) первісне тепло маси, з якої збудована наша плянета — Земля, б) тепло, яке постає під час ґравітаційного тиску скельних мас на себе, в) тепло, яке постає під час тертя поодиноких бльоків земної кори, коли вони пересуваються побіч себе або підсуваються одні під другі — тяжчі під легші, г) тепло, яке утворюється під час формування гірських складок, д) тепло, викликане розкладом радіоактивних мінералів у скелях, е) тепло, яке утворюється під час різних хемічних реакцій, які відбуваються внутрі Землі.

Магма, себто природна, менше або більше густа маса розтоплених скель, яка залягає у відокремлених скупченнях внутрішньої полоси земної кори, по вилитті щілинами на поверхню Землі зветься лявою, що за своїм хемічним складом може бути кислотна, й тоді колір застиглої ляви сірий або червонавий; або вона основна, й тоді колір ляви по охолодженні темносірий або зовсім чорний. Густота ляви, подібно як її хемічний склад, змінлива. Дуже часто в цих самих вулканах, наприклад, у Везувієві в Італії, лява була кислотною, а пізніше, під час іншого вибуху вулкану, вона була основною; під час одного виливу вона була рідкою, а під час іншого — густішою, й тоді вона скочувалася по схилі повільно у формі валів.

Найчастішими газами, які виділяються з ляви, є водяна пара — іноді 80 відсотків усіх газів; сірчаний газ — тяжкий, трійливий газ, який стелиться густим туманом по схилах вулканічного стіжка; вуглекисний газ, азот, водень та деякі інші в меншій кількості. Водяна пара й легкі гази, звільнюючись з ляви, піднімаються іноді дуже високо в атмосферу, де водяна пара скроплюється і на Землю падає дощ. Кількість газів, які звільнилися з ляви, можна пізнати з порожнеч в застиглій ляві.

Крім водяної пари й різних газів до атмосфери дістаються під час вибуху вулкану також більші й менші маси ляви, які по охолодженні падають на поверхню Землі в околиці вулкану. Більші, заокруглені, звичайно видовжені куски застиглої ляви, величини людської голови або дещо більші в промірі, скручені на вужчім кінці, звемо вулканічними бомбами", а менші кусочки, величини горіхів, звемо „ляпіллями" (лат. слово ляпіс — камінчик). З розпорошеної магми в атмосфері по охолодженні постає — вулканічний порох (не слід вживати слова попіл", який є залишкою спаленої органічної матерії).

Гарний, але рівночасно грізний вигляд набирає вулкан під час темної ночі, коли розтоплена лява, неначе огняні стріли серед шуму і свисту, піднімається високо вгору, освітлюючи разом з кип'ячою лявою в кратері вулкану й на схилах вулканічного стіжка найближчу околицю. Не менш прикре враження спричинюють краплини дуже часто зливного дощу, які, падаючи на поверхню Землі, поривають зі собою частинки застиглої ляви, тому мають вигляд болотнистого дощу.

Діяльність вулканів буває різна, вона залежить від багатьох причин, а передусім від складу магми, тому вулкани в залежності від перебігу їхніх вибухів можна поділити на кілька типів:

а) Везувійський тип, в якому магма густа й кислотного складу. Вона містить в собі багато водяної пари й газів, яким є трудно видістатись з магми. Коли гази звільнюються, наступає наглий вибух вулкану, під час якого також багато застиглої в кратері магми з попереднього вибуху викидаються високо вгору. По такому вибуху наступає на деякий час застій і застигання магми. Прикладом цього типу є вулкани Везувій та Етна в Італії. б) Стромболіянський тип дещо подібний до везувіянського, тільки магма в цьому типі є рідшою, тому водяна пара й гази легше звільнюються з магми. Прикладом цього типу є вулкан Стромболі в групі Ліпарійських островів на південносхідньому просторі Тирренського моря, недалеко від Калябрійського півострова в Італії. Деякі вулкани вздовж східніх берегів Азії також належать до цього типу.

в) Гавайський тип, в якому магма, піднімаючись щілиною в земній корі вгору, заповнюючи кратер вулкану, утворює лявове озеро, з якого лява час від часу переливається через краї кратеру, тому гази звільнюються із спливаючої ляви повільно без вибуху. Прикладом цього типу є вулкани Мауна Лоа, Мауна Кеа й Кілауеа на Гавайських островах серед Тихого океану.

г) Пелейський тип, в якому магма густа, тому лява не може спливати, а гарячі, тяжкі, трійливі гази, які звільнюються з неї, клубами зісуваються по схилах вулканічного стіжка, спалюючи й руйнуючи все органічне життя на просторі, захопленім газами. Прикладом цього типу є вулкани Монт Пеле на острові Мартинік, в групі островів Малих Антіль, які на сході відділюють Карібське море від відкритого Атлантійського океану. Під час одного з таких вибухів вулкану Монт Пеле в 1902 році місто Сен П'єр протягом кількох хвилин було зовсім знищене трійливими газами.

За своїм виглядом вулкани бувають стіжкові, себто обмежені тільки до простору свого власного насипу, й щілинні, які на деяких просторах простягаються іноді на десятки кілометрів. Стіжкові вулкани утворені з насипів застиглої ляви й вулканічних бомб, ляпіллі та інших скельних відломків, внутрі яких є лійкуваті заглибини т. зв. кратери, на дні яких є отвори, звані гирла, через які щілиною, неначе рурою, піднімається магма з великих глибин. Дуже часто стіжкові вулкани мають свої похідні менші вулкани з окремими стіжками, кратерами, гирлами й сполученнями з головним вулканом.

(Продовження буде)

Учням Академії св. Юра признано нагороди

Ню Йорк, Н.Й. — Академія св. Юра в цьому місті з гордістю повідомляє, що Нюйоркська стипендійна комісія нагородила стипендіями трьох студентів-абсольвентів Академії св. Юра у висоті по п'ять років коледжу для кожного. Нагороджено таких студентів: Юрія Стецька, сина Василя і Евгенії Стецьків; Таню Оберишин, дочку Ярослава і Галини Оберишинів; Анну Гбур, дочку Якова та Ірини Гбурів. Цього року стипендії, звичайно, признають таким студентам, які осягнули найвищі оцінки Іспитової Комісії Коледжів.

Крім цього двох студентів-абсольвентів Академії св. Юра втягнено на листу альтернативних стипендій, які признає Крайове товариство для надання Почестей (National Honor Society). Це відзначення признаєне таким студентам, які здобувають найкращі в цілій країні середні наукові осяги і найвищі оцінки Комісії Коледжу. На такому списку знайшлися Юрій Стецько і Анна Гбур з Академії св. Юра.

Добрий дух

(Закінчення зі стор. 2)

ій вулиці в Ню Йорку вломився злодій і загріб усе, що було на цій квартирі найвартісніше: телевізор, радіоапарат, друкарську машинку... Але одну цінну річ тобі залишив, — потішала гумориста, — правда, не в хаті, а на вулиці, під вікном: оставане тобою, в тво їх фейлетонах, деревце, що саме тепер рясно зазеленілось, либонь з радости, що ти його скоро відвідаєш і скажеш йому: „Гелов!"

На те письменник-гумористъ відповів зрезигновано:

— Ну, що ж... Мій добрий сусід з Бібрецького повіту, із славного Звенигороду, покійний Іван Шкварко, говорив у таких випадках:

— І злодій хоче жити!

Ікер

Різновид...

(Закінчення зі стор. 2)

короткому часі від 1975 року. Інфляція в квітні була тільки 11 відсотків, а в перших трьох місяцях року 18 відсотків. Одначе ні спад інфляції, ні зріст безробіття й господарський застій ще не осягнули рівня, на якому були б оправдані такі господарські протизаходи уряду, як одноразове скорочення податків тощо.

Економічні прогнози

Поглиблена рецесія охоплюватиме щораз дальші ділянки. В деяких вона вже доходить до межі катастрофічности. Наприклад, американське виробництво сталі впало до найнижчого протягом останніх десятиліть рівня. Дуже характеристичною ілюстрацією цьому є замкнення найбільшою американською сталевою спілкою, Юнайтед Стейтс Стіл Корпорейшен першої і дотепер „прапорової сталеварні" Едгар Томпсон Воркс в Піттсбурґі, що її започаткував Андрю Карнеґі. Так само автомобільний промисел у величезних труднощах. Великого спаду зазнало будівництво. Постійно знижуються замовлення на тривалі товари.

Зменшення купівної сили населення ЗСА, а цим самим скорочення внутрішнього ринку, спад американського експорту і слабі вигляди американського промислу на поширення своїх виробів на закордонні ринки, зростаюча конкуренція промислів інших держав як на світових, так і на американському внутрішньому ринку, а все це на загальному тлі всезищуючої інфляції ускладнюють господарське положення і може значно поглибити і продовжити існуючу рецесію.

ПОДЯКА

Безмірно вдячна усім Приятелям, Друзям і Знайомим, які стільки помогли мені в часі моєї хвороби. Сердечно дякую моїй товаришці п. Ґені Неґрич, яка опікувалася мною в часі мого видужування після операції.

Дякую Усім, які відвідували мене в шпиталі і в дома. Дякую за квіти, даруночки, телефони, картки. Сердечно дякую.

Рочестер, Н.Й. МАРІЯ ХОЛЕВЧУК

Замість особистих подяк, складаю 100.00 доларів на Науковий Інститут в Гарварді.

Чікаґський відділ УККА відбув загальні збори

Чікаґо (УККА). — В суботу, 26-го квітня, відбулися в залі СУМ чергові загальні збори Українського Конгресового Комітету Америки, Відділ в Чікаґо. Присутніх на зборах було 76 платників Народного Фонду, які заступали 35 організацій. Збори відкрив голова Відділу д-р Мирослав Харкевич і попросив присутніх вшанувати однохвилинною мовчанкою членів організацій, що відійшли за звітний час у вічність, а в першу чергу великого приятеля УККА, Екзарха Української Католицької Свято-Миколаївської дієцезії Преосвященного Владику Ярослава.

Збори вела президія в складі: д-р Роман Кобилецький-предсідник, Антін Коцепула — заступник, і Михайло Корачевський — секретар, який прочитав письмові привіти, серед них привіт від екзекутивного директора мґра І. Базарка.

Голова у своєму звіті, що був видрукований і розданий, насвітлив специфічний емоційний клімат, в якому доводилося вести працю, зокрема непевність і нервовість політичної ситуації, яка теж відбилася на українській людині. Президія Відділу поза своїми численними обов'язками мусіла теж займатися влаштовуванням усіх імпрез, бо від самого початку не діяв імпрезовий референт. Справи репрезентації, зв'язків з громадою, організування й участь у назагал вдалих імпрезах забирали багато часу і труду. До тінів у праці Відділу голова зачислив незадовільну працю Комісії Оборони Політичних В'язнів, яка не використовувала своїх можливостей, і Конференція Молодіжних Організацій могла зробити багато більше. Зауважується, що щораз менше є охочих до праці, тому слід подумати про фузію співзвучних товариств та організацій, як теж про пріоритети праці. Для кращої інформації англомовних сусідів про українські справи переведено ряд англомовних розмов на радіостанції „Мозаїк", яка теж інформувала відносно широко й об'єктивно про українські історичні події та їх відзначування українцями в діяспорі, а спеціально в Чікаґо. Далі д-р М. Харкевич подякував усім мистецьким одиницям і артистам, які спичинилися до успішного переведення імпрез, а керманичам усіх українських радіопередавань за точне і безплатне інформування української метрополітальної громади про дії УККА, Відділ в Чікаґо.

Далі звітував д-р Юліян Куляс, містоголова і референт зовнішніх зв'язків. Він широко насвітлив свою працю вдержування зв'язків з іншими національними групами, як теж місцевими й федеральними американськими чинниками. В своїй праці він відбув ряд поїздок до Вашінґтону й Ню Йорку та зустічався з різними особистостями. Він пригадав зібраним, що невірно робити собі надії на висилку якихсь офіційних українських делегацій на Мадридську Конференцію, хоч ці надії підтримує до певної міри українська преса. В Мадриді говоритимуть державні делегації, сигнатори Гельсінського Договору. Нам, українцям, треба докласти всіх старань, щоб саме в американській делегації була українська людина, яка б хотіла й уміла заступати українські інтереси. Скарбник Відділу Василь Бражник подав у своєму звіті суму 42,503.43 долярів під приходами та суму 36,947.85 під витратами, залишаючи сальдо на день загальних зборів у сумі 5,528.61 доларів.

З черги звітувала Анна Стародуб, містоголова і референт Українського Народного Фонду. Вона проаналізувала хід і методи самої збірки, яка поставила Чікаґо на почесне друге місце, та подякувала збірщикам за труд, а платникам за жертвенність.

За діяльність Конференції Українських Організацій Молоді звітував Олег Скубяк, а про діяльність Комісії Оборони Українських Політичних В'язнів згадав коротко у своєму звіті голова Відділу.

Ірина Дмитерко звітувала за діяльність Ради українського шкільництва. Дуже невідрадне явище — зменшення числа учнів в українознавчих школах, що, одначе, є загальним феноменом, як теж труднощі зорганізувати й поставити на відповідному рівні діяльність українських студентських громад на американських університетах.

Секретар прочитав звіт неприсутнього на зборах Олекси Пошиваника, містоголови і референта преси.

Після звітів забрав голос інж. Дмитро Григорчук, голова контрольної комісії, він дуже детально проаналізував діяльність управи, підкреслив взірцеве діловодство скарбника Василя Бражника, висловив деякі побажання на майбутнє і поставив пропозицію на уділення абсолюторії для уступаючої управи.

В речевих і спокійних запитах і дискусії над звітами забирали голос численні учасники зборів. Багато хто звернули увагу на факт, що навіть деякі активні й помітні громадяни не заплатили національного податку, чого не повинно перечуватися на майбутнє. Члени управи, які мають спеціальні обов'язки, не повинні відходити від праці без попереднього підшукання і підготови своїх наступників. Між присутніми на загальних зборах, на жаль, не було ні одного представника духовенства, не зважаючи на те, що управа завжди намагалася втримувати якнайкращі взаємини з усіма українськими традиційними церквами.

Деякі дискутанти висловилися критично про слабу діяльність Комісії Оборони Політичних В'язнів, а інші мали завваги до діяльности референта преси й інформації. Жвава дискусія вив'язалася над пропозицією, щоб змінити назву з — УККА, Відділ у Чікаґо, на — УККА, Відділ Іллиной. Вислухавши аргументів за і проти, одноголосно вирішено прийняти нову назву, а саме — Відділ Іллиной, яка з різних мотивів буде кориснішою і відповідатиме правді. Багато заціквлення знайшла справа вісток про прийняття до української католицької школи великого числа дітей неукраїнського походження.

У ході дискусій про майбутній склад керівних органів рішено поширити президію Відділу до двадцяти осіб. Деякі дискутанти слушно звернули увагу на малу участь осіб молодої ґенерації в громадській праці, а зокрема в діях Українського Конгресового Комітету Америки. Інж. Л. Боднар звернув увагу на те, що управа чікаґського Відділу УККА навіть у невідрадних обставинах зробила велику і корисну громадську працю.

Резолюційна комісія в складі: інж. Мирон Лущак, Дмитро Грушецький і Іван Донченко, випрацювала резолюції, які були квітесенцією думок, висловлених у дискусіях, як теж дали багато напрямних для майбутньої праці нових керівних органів. Слід наголосити ідею домовлености громадсько-політичних формацій, як базу дальшої дії УККА. Постановлено домагатися всіма можливими засобами звільнити на волю Юрія Шухевича, зокрема з нагоди тридцятиліття смерти його геройського батька ген. Тараса Чупринки — Романа Шухевича. Ухвалено пригадувати цілому вільному світові, що такі конференції, як у Гельсінках, Београді і мабуть в Мадриді служили і служитимуть московсько-комуністичній пропаганді, а не принесли кращої долі поневоленим народам, а в першу чергу Україні. Слід теж докласти всіх старань, щоб рятувати українську католицьку школу від чужинецького наступу та зберегти її український дух і високий навчальний рівень. Постановлено подбати в майбутньому про пожвавлення праці Комісії Молодечих Організацій, Комісії Оборони Українських Політичних В'язнів та англомовної референтури преси й інформації.

На пропозицію номінаційної комісії, яка довший час працювала у складі: Ярослав Загородний, Люся Самбірська, Іван Донченко, Лев Казанівський, Юліян Юринець, Олег Скубяк і інж. Василь Голод, одноголосно прийнято склад нових керівних органів у числі понад п'ятдесяти осіб. На голову управи переобрано д-р. Мирослава Харкевича, на заступників — інж. Івана Деркача і Марію Семків, на секретаря Дмитра Багрія, на скарбника Василя Бражника, організаційного референта — Івана П. Деркача, імпрезового референта — Богдана Кашубу, д-р Юліяна Куляса, Павла Коновала, інж. Юрія Дачишина, д-р Павла Надзікевича і Олексу Пошиваника на членів президії. Інж. Дмитро Григорчук очолив контрольну комісію, а д-р Роман Смик — товариський суд. Новообраний голова д-р М. Харкевич подякував загальним зборам від нових керівних органів за довір'я та обіцяв, що так, як попередніми роками, виконуватиме свої функції згідно із статутом УККА та напрямними загальних зборів для добра української громади.

Пам'яті Івана Бойцуна

У висліді автомобілевої аварії, що скоїлась у п'ятницю, 30-го листопада 1979 року, поблизу Фріґолду, Н. Дж., помер прагічною смертю довголітній мешканець Трентону, Н.Дж., і прикладний член місцевої української громади бл. п. Іван Бойцун.

Похорони Покійного відбулися в днях 2-4-го грудня в похоронному заведенні Куча й у парафіяльній церкві Св. Свм. Йосафата. Тлінні останки спочили на цвинтарі Непорочного Зачаття Пречистої Діви поруч гробу його батька.

Під час парастасу й панахид в похоронному заведенні Покійного прощали на вічну мандрівку перед престол Всевишнього: Євген Гец, Степан Шилкевич і мґр Богдан Ковшевич. У церкві прощальну проповідь виголосив парох, о. декан Ярослав Федик, а на заупокійній тризні, що відбулась у приміщенні парафії, останній салют своєму спонзорові й приятелеві віддав Іван Р. Костюк.

Похоронами займався і від імени родини дякував усім учасникам похоронів брат Покійного Михайло Бойцун. У глибокому смутку залишилися: дружина д-р Анна Марія Власенко-Бойцун, дочка Анна з родиною у Вашінґтоні, сестри Стефанія Туркевич і Марія Сабат, і брати — Роман і Михайло з дружиною, ближча й дальша родина в Україні, Польщі й у вільному світі.

Бл. п. Іван Бойцун народився 25-го вересня 1913 року в Золочеві. Після закінчення народної школи й золочівської гімназії в 1933 році навчався у Сільсько-господарчій і молочарській школі в Стрию, яку закінчив в 1937 році. Як абсольвент цієї школи працював у молочарнях „Маслосоюзу" в Жидачеві й Бродах, займаючи в них керівні посади. Під час московської і німецької окупації, одруживши шись 5-го жовтня 1939 року, працював учителем народної школи та директором районової молочарні „Маслосоюзу" в Жидачеві. З поновною окупацією большевиками західньо-українських земель разом з дружиною й дочкою подався через Братиславу до американської окупаційної зони Німеччини, де в таборі для переміщених осіб у Пфаркірхені був комендантом табору й керівником шоферських курсів.

У 1949 році переселився до ЗСА й замешкав у Ню Йорку, згодом в Торонто й Крімриджі, Н. Дж., працюючи аж до своєї трагічної смерти самостійним будівельним підприємцем у будівельних фірмах у Левіттавні, ПА., Форт Лі й у Фріголді, Н Дж.

Для св. п. Бойцуна жодна праця не була завадою, а зокрема громадська діяльність не була йому чужою. В Україні займався спортом і був членом ОУН. Проживаючи в Трентоні, був співосновником парафії Св. Свм. Йосафата, місцевих відділів УККА, ООЧСУ, ОУА „Самопоміч" і Кредитової кооперативи, своїми організаційними здібностями й соборницьким підходом до церковних і громадських справ, разом з дружиною і дочкою, всіляко сприяв іншим установам й організаціям з Пластом і Пласт-Приятом у проводі.

У гостинному домі Бойцунів, як ще не було власних домівок, неначе в Народному Домі, знаходили притулок усі щораз то нові громадські клітини, які панство Бойцуни здебільшого самі організували та займали у них провідні пости. Незабутніми залишаться в пам'яті друзів, приятелів і знайомих знамениті товариські зустрічі, гутірки, вечірки й прийняття у домі п-ва Бойцунів в Трентоні й садибі в Крімриджі.

Несподівана, трагічна смерть бл. п. Івана Бойцуна залишила по собі великий смуток і скорботу не лише серед членів його родини, але й серед непоглядних рядів його приятелів і знайомих. Доказом цього були багатолюдні й величаві похорони цієї української людини, що могла ще жити й радіти життям та втішатися своїми внуками, яких „дідо Іван" безмежно любив.

Іван Р. Костюк

12-ті ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ СУЖА

Ню Йорк, Н.Й. — 12-ті Загальні Збори Спілки Українських Журналістів відбудуться в суботу, 14-го червня ц. р., о год. 10-ій ранку в Пластовому Домі при 144 2-га авеню. Збори відбуватимуться до полудня, бо по полудні цього самого дня засідатиме Крайова Рада УККА.

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. д-ра Архипа А. Цісарука

складають 25.00 долярів на Науковий Інститут в Гарварді.

Детройт, Міш. Д-р Ліда і інж. Григорій КОСТИНЮКИ

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. д-ра Архипа А. Цісарука

мого Доброділя і Приятеля складаю 50.00 долярів на Науковий Інститут в Гарварді.

Рочестер, Н. Й. Марія ХОЛЕВЧУК

•

Опечаленій Родині складаю щирі співчуття.

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ

бл. п.

Інж. СЕРГІЯ ШЕВЧЕНКА

і його дружини

ТЕКЛІ ШЕВЧЕНКО

будуть відслужені

СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

в Українських Православних Церквах:

в середу, 11-го червня 1980 року

о год. 9-ій рано — Катедра св. князя Володимира у Філядельфії, Па.;

о год. 11-ій рано — церква свв. апостолів Петра і Павла у Вілмінґтоні, Делевар;

неділя, 15-го червня 1980 року

о год. 8:30 рано — церква св. о. Миколая, Ром, Н. Й.;

о год. 10:30 рано — церква свв. апостолів Петра і Павла, Ютика, Н. Й.

За спокій душ Покійних прохають про молитви —

о. ЙОСИФ КОПЧАК з дружиною АННОЮ і донею ТЕТЯНОЮ

✝

Ділимося сумною вісткою з Родиною і Знайомими, що дня 4-го червня 1980 року, на 81-му році трудолюбивого життя, відійшов у Вічність, наш Найдорожчий і Незабутній БАТЬКО, БРАТ і ДІДУСЬ

бл. п. мґр

МИХАЙЛО СТЕЦУРА

ПАНАХИДА відбудеться у п'ятницю, 6-го червня 1980 р., о год. 8-ій веч., в похоронному заведенні Литвин і Литвин, 1600 Stuyvesant Avenue, Union, N.J.

ПАРАСТАС в суботу, 7-го червня 1980 р., о год. 8-ій ранку, в тому ж похоронному заведенні, а ПОХОРОН о год. 9:30 ранку з української католицької церкви св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж. на католицький цвинтар Holy Cross, в N. Arlington, N.J.

Горем прибиті:

ОРЕСТ — син з дружиною ГАЛИНОЮ і донею РОКСАНОЮ
ІРИНА ПАВЛОВИЧ — донька з чоловіком ЛЮБОМИРОМ і дітьми АНДРІЄМ і ГАНУСЕЮ
МАРІЯ ПИРІГ — сестра
та вся ближча і дальша Родина

✝

В глибокому смутку повідомляємо Родину і Знайомих, що наша Улюблена і Незабутня СЕСТРА, БРАТОВА, ШВАҐРОВА і ТЕТА

бл. п.

ГЕДІ НИЖАНКОВСЬКА

вдова по сл. п. музикологові ОМЕЛЯНОВІ,

дня 3-го червня 1980 р. по довгій і важкій недузі відійшла у Вічність.

ПОХОРОН відбудеться дня 9-го червня 1980 року в Берні, Швайцарія.

Горем прибиті:

брат — КАРЛО РІНҐЕР з родиною
шваґер — ЗЕНОН НИЖАНКОВСЬКИЙ
братова — ВОЛОДИМИРА НИЖАНКОВСЬКА
племінник — ОЛЕГ НИЖАНКОВСЬКИЙ з дружиною і дітьми
Ближча і дальша Родина в Европі, Америці, Канаді й Австралії

☦

В глибокому смутку і жалю повідомляємо Рідних, Приятелів та Знайомих, що дня 4-го червня 1980 року, несподівано, відійшов у Вічність, на 91-му році життя, наш Найдорожчий БРАТ і ВУЙКО

бл. п.

ІВАН А. НАЗАРКЕВИЧ

абсольвент Київської Духовної Академії.

Покійний народився у Житомирі, Україна, на еміґрації проживав у Ню Йорку, та останні роки під опікою свого сестрінка Миколи Прокоса, у місті Етко, Н. Дж.

ПАНАХИДА в п'ятницю, 6-го червня 1980 року, о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Wooster Funeral Home, Clementon, N.J.

ПОХОРОН в суботу, 7-го червня 1980 року, о год. 10:30 ранку на український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:

ВІРА ОКІНШЕВИЧ — сестра
опікун — МИКОЛА ПРОКОС, сестрінок з дружиною ЛЮБОЮ і дітьми
ГРИГОРІЙ МИРО — сестрінок

УАСТ „Львів" Клівленд — першун юнацького турніру УСЦАК

Цим першим турніром копаного м'яча юнацьких дружин Українська Спортова Централя Америки і Канади в Клівленді в суботу й неділю 24-25 травня започаткувала серію своїх ювілейних імпрез. В минулих 25-ти роках окремі управи УСЦАК багатократно робили старання зорганізувати такі турніри, але з різних причин вони не мали успіху. Щойно в своє 25-річчя врешті завдяки ініціятиві ланкового копаного м'яча Я. Козака при тісній співпраці голови УСЦАК—Захід С. Маланчука, члена управи УАСТ „Львів" І. Росула та ряду осіб цього Т-ва вдалося зреалізувати довголітню мету. На турнір прибуло п'ять дружин, з цього числа чотири з терену УСЦАК-Схід (СК СУМА „Крилаті" Йонкерс, УСВТ „Чорноморська Січ" Нюарк, УСО „Тризуб" Філядельфія і УАСТ Рочестер). УСЦАК—Захід, на жаль, репрезентувала єдина дружина господарів УАСТ „Львів" Клівленд.

З невиправданих причин не прибули на цей великий турнір юнацькі дружини УАСТ „Черник" Детройт, СТ „Україна" Торонто. УАСТ „Леви Чікаго і СК СУМА „Крила" Чікаго виправдалися сумним фактом, що вони не мають організованих юнацьких дружин. Яка ж буде майбутність їх репрезентативних дружин у наступних роках?

Змагання турніру розпочалися в суботу на площі Святопокровського Осередку в Пармі і проходили рівночасно на площі Бродв'ю Гайтс. Чашу першунів УСЦАК вибороли юнаки УАСТ „Львів", які закінчили турнір без поразки. Почесні друге і третє місце зайняли відповідно СК СУМА „Крилаті" Йонкерс і юнаки УСВТ „Чорноморська Січ" Нюарк.

В змаганнях круговою системою 2x30 хвилин юнаки УАСТ „Львів" перемогли УАСТ Рочестер вислідом 3:0; УСО „Тризуб" — 4:0; СК СУМА „Крилаті" — 2:1, та ремісували з юнаками УСВТ „Січ" вислідом 1:1. Були це повторні змагання після того, як „Комісія розгляду спірних справ" уневажнила попередні змагання, вислід в яких був 3:0 для юнаків „Львова". Ґолі для дружини „Львова" здобули: С. Губач 3, Е. Росул 2, Б. Цибик, І. Данко, Фаріон, М. Дубик і Шульман по одному.

СК СУМА „Крилаті" перемогли: УСВТ „Ч. Січ" вислідом 2:1, УСО „Тризуб" —1:0, УАСТ Рочестер — 8:0, і зазнали поразки з УАСТ „Львів" — 1:2. Ґолі для „Крилатих" здобули: Дофтій — 5; Палидович — 3; Соневицький і Щур по два.

Юнаки УСВТ „Ч. Січ" перемогли: УСО „Тризуб" вислідом — 3:1, УАСТ Рочестер — 3:0, ремісували з УАСТ „Львів" — 1:1, і зазнали поразки з „Крилатими" 1:2. Ґолі для дружини „Ч.Січі" здобули: М. Ульчук 3; С. Сосяк 2; Т. Стефуришин, Лучко і Е. Турянський по одному. УСО „Тризуб" і УАСТ Рочестер здобули по одній точці, ремісуючи між собою 1:1. Ґолі в цьому турнірі для „Тризуба" здобув Тимків, для УАСТ Рочестер — М. Шевчин.

Кінцевий показник турніру УСЦАК 1980 року:

	точок	голів
1. УАСТ „Львів", Клівленд	7:1	10:2
2. СК СУМ-А „Крилаті", Йонкерс	6:2	12:5
3. УСВТ „Ч. Січ", Нюарк	5:3	8:4
4. УСО „Тризуб", Філядельфія	1:7	2:9
5. УАСТ Рочестер	1:7	1:15

Суддювали: Ігор Жига, Осип Росул, Андрій Шепарович, Джуліо Саляс і Рей Прістлі. Бічними суддями були: д-р Зенон Голубець, Роман Губач, Михайло Губач, Олександер Росул, Григорій Бедик, Михайло Гевко.

В загальному турнір пройшов вдало і за його влаштування УАСТ „Львів" належить признання. Активісти „Львова" вложили багато труду і енергії для того, щоб ця велика спортова імпреза пройшла якнайкраще в усіх деталях. Це не трагедія, що не все так „сталося, як бажалося" і гості з терену УСЦАК—Схід усі без винятку вивезли з Клівленду тільки кращі спомини. Добрий початок зроблено і ці юнацькі турніри обов'язково треба продовжувати в майбутніх роках. При добрій волі і тісній співпраці можна успішно подолати усі уявні перешкоди і далекі простори, як показав цей перший турнір.

(от)

ҐРАДУАЦІЙНИЙ БЕНКЕТ І БАЛЬ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Філядельфія, Па. — В суботу, 14-го червня ц. р. тут в авдиторії Менор Джуніор коледжу при Факс Чейс Ровд в Дженкінтавні відбудеться ґрадуаційний бенкет і баль з репрезентацією дебютанток, що його влаштовує Батьківський Комітет та Управа Рідної Школи. Початок бенкету 6-та год.; балю 9-та год. вечора. У програмі: слово до абітурієнтів — Раїса Мороз; скечсценка „Асистентка" пера і постановки З. Чайківського; виступ гуцульського ансамблю „Черемош". До танців гратиме оркестра „Червона Калина" з Ню Йорку. Квитки вступу замовляти в інж. Б. Турченюка (215) 635-6683.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

П'ЯТНИЦЯ, 13-го ЧЕРВНЯ 1980 р.

НЮАРК-ІРВІНҐТОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Запор. Січ 371 Відд., о год. 7-ій веч. в залі УНДому в Ірвінґтоні. Просимо чл. вирівняти залеглі вкладки. — Стефанія Стеців, гол., В. Шпирка, заст. гол., Леся Назарук, кас., Ю. Баранюк, фін. секр.

ПЕРТ АМБОЙ, Н. Дж. 155-ий Відділ УНСоюзу Т-во Січ, закликає всіх своїх членів прибути на СПЕЦІЯЛЬНІ ЗБОРИ для полагодження важливих справ і поповнення 2-ох постів в Управі. Збори відбудуться в УНДомі при Stage Street, Perth Amboy, N.J.

НЕДІЛЯ, 15-го ЧЕРВНЯ 1980 р.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Піврічні збори Т-ва Запор. Січ 367 Відд., о год. 1:30 по пол., в кафетерії св. Йосафата. Проситься чл. прибути на збори. Є важні справи до полагодження. Буде вибір Комітету на річний пікнік, що має відбутися 3-го серпня ц. р. — П. Дзюба, гол., М. Лилак, кас., В. Попович, секр.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

● РОЗШУКИ ●

ПОШУКУЄТЬСЯ
ЛЕОНІДА ЮЩУКА, сина Якова і Пелагії, ур. 18. 8. 1914 р. у Москві, СССР. У 1941 був забраний до війська Ростів/Доном, в околиці Смоленська попав у німецький полон. Перебував у таборах Duneburg M-Stammlager III у м. Furstenberg і був табоговим лікарем для російських вояків. Число полоненого 154353. Пошукує сестра у Польщі і родина у ЗСА. Хто знав би про нього, прошу писати на адресу:
JOHN SZYMCZAK
147 North 4th Street
Brooklyn, N.Y. 11211

Павло і Параскевія Тінишін пошукують сина
СТЕФАНА ТІНИШІНА
урodж. 25 вересня 1926 р., зі села Сторона, пов. Дрогобич, тепер Івано-Франківське, якого німці забрали на роботу в 1942 р. і який працював в околиці Відня, Австрія. Остання відомість від нього була 1943 р. Хто знав би що небудь про нього або він сам, проситься повідомити батьків — за винагородою — на адресу:
PAUL TINYSZIN
9 Ledgecrest Avenue
New Britain, Conn. 06051 U.S.A.
Заграничні часописи проситься про передрук.

ЗАМОВЛЕННЯ І ПЕРЕДПЛАТА НА
"THE UKRAINIAN WEEKLY"

Просимо витяти, виповнити і разом з належною передплатою переслати до Адміністрації „Свободи":

"SVOBODA"
30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302

Дата ....

Передплата:
річно для членів УНС — $5.00; для нечленів — $8.00

Прошу зарахувати мене до передплатників THE UKRAINIAN WEEKLY

Ім'я і прізвище ....

....

Address: No. Street City State Zip Code

Я є членом УНС, Відділ .... Я не є членом УНС ☐

Залучую (чеком ☐, грошовим переказом ☐) мою річну ☐

Передплата $.......... Пресовий Фонд $..........